

XXXIX.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Lov angaaende Oprettelsen af et Compagni ved Ingenieur-
liniebataillon en udover det ved Lov af 6te Juli 1867 om Hærens
Ordning § 5 fastsatte Antal.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 22de Marts 1870.)

Ved den Bevilling til Anskaffelse af Materiel for Søminer, der ved Finantslovens 2den Behandling er vedtagen af Folkethinget, vil Anvendelsen af Søminer i vort Forsvar svæfen træde ud af den Forsøgsperiode, hvori den hidtil har befundet sig, og gaae over til en fast Bestanddeel af Værnet. I Forbindelse hermed er ved det foreliggende Lovudkast foreslaaet, at den med dette Vaaben forbundne Tjeneste skal overdrages en bestemt Afdeling af Hæren, nemlig Ingenieurcorpset, og at der i dette Corps oprettes en særlig Afdeling, som erholder sine egne Befalingsmænd og sit eget Mandskab, hvem der forkaffes en særlig Uddannelse i det nye Vaaben. Udvalget troer dog ikke, at Tiden endnu er kommen til at gaae saa vidt, som i Lovudkastet er foreslaaet. Det Materiel, som kan anskaffes for den i Finantsloven opførte Bevilling, har ikke et saadant Omfang, at det kan udfordre en Udvikling af Ingenieurcorpset som den, der er bragt i Forslag, og i hvilken Grad det vil findes hensigtsmæssigt at forøge Anskaffelsen i den nærmeste Fremtid, er endnu uvist. Ingenieurcorpset maa af det Personale, hvormed det allerede er udrustet, i det Mindste kunne afgive Noget til Besørgelsen af den nye Tjeneste, der er bleven det overdragen. Det kunde vistnok ogsaa fortjene gjentagen Overveielse, om det ikke vil være heldigere at træffe en Ordning, som medførte en mere udbredt Kundskab til Søminernes Indretning og Betjening i Ingenieurcorpset, end Oprettelsen af et særegent Compagni kan antages at ville bevirke, og da nu desuden Hærens Revision er nærførestaaende, kan Udvalget ikke tilraade at gaae

ind paa Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det er forelagt.

Paa den anden Side erkjender Udvalget, at Ministeriet ikke kan undvære en Forøgelse i de Kræfter, som staae til dets Raadighed, naar en hensigtsmæssig Benyttelse af de givne Midler skal kunne finde Sted, og navnlig, at det vil være rigtigt at give Midlerne til ogsaa at kunne vinde Mænd for denne Tjeneste, som ikke henhøre til Corpset, naar de have givet Beviis for at være i Besiddelse af særegne Kundskaber, Anlæg eller Færdigheder, som det ved et saadant nyt Vaaben er af Bigtighed at kunne benytte for Tjenestens Udvikling og Ordning. Dertil kommer, at Udviklingen af dette Forsvarsmiddel ikke alene er af Bigtighed for Hæren, men ogsaa for Søværnet, i hvilket Benyttelsen af Søminer som Angrebsvaaben vil komme til at høre hjemme, og som i denne Retning har en netop under vore Forhold meget vigtig Opgave, der fremtidig bør have sin bestemte Plads imellem de vor Marine stillede Opgaver. Skal dette naaes, bør der gives en Bevilling, som gjør det muligt at danne en liden Kreds af Mænd, som have den særlige Opgave at udvikle Alt, hvad der vedrører Anvendelsen af Søminer, saavel for Hærens som for Flaadens Bedkommende, og at samle de Kræfter, som virke i dette Diemed. Udvalgets Mindretal, Berg, Dam, Hansen, Madsen, Nielsen og Winther, har meent, at dette bedst opnaaedes ved i det nævnte Diemed at give en Bevilling paa Finantsloven. Den paa Finantslovudkastet for 1870—71 opførte Sum indbefatter et Beløb af 6,000 Rd., hvoraf en Deel